

Ohlédnutí za 7. ročníkem Jihočeského kytarového festivalu

Milí novohradští,

je to již 8 let, co jsme založili malý kytarový "tábor". Byl původně uprostřed léta a konal se v nedalekých Trhových Svinech. Rok od roku se rozrůstal o další účastníky, až ubytovací kapacity nestačily, a protože jediný koncertní prostor byl kostel, který byl na podzim už příliš studený a kytarovým tónům nelibozvučný, bylo na čas posunout se "o dům dál". Slovo dalo slovo a bylo celkem jasnou volbou, že festival, v té době již mezinárodní, přesuneme do krásných Nových Hradů. A to jsme udělali velmi dobře.

Nové Hradky nám nabídly skvělé prostory k uspořádání koncertů klasické kytary, komorní hudby i dalších žánrů. Ubytovací kapacity jsou zde díky turistice dostatečné a velkou výhodou je to, že je všude blízko. Úžasné prostory Kulturně spolkového domu nabídlý zázemí přednáškám a některým z koncertů. Vždy je naší prioritou využití sálu v Zámeckém divadle nebo rokokového sálu ve Wellness hotelu Rezidence. Výuka, ta se musí konat na hradě! Mnozí účastníci a hosté jsou unešeni z toho, že má "žuška" k dispozici hrad!

V letošním roce jsme zahájili 7. ročník (neb covid nám jeden ročník přerušil). První tóny zazněly ve čtvrtek 5. října 2023, a to zkouškou kytarového orchestru v Českém domě. Následovaly čtyři dny plné kytarových tónů, přednášek, výukových hodin, koncertů i výstav.

Pokud jste zrovna nezabrouzdali na některou z aktivit, mohli jste se v kavárnách nebo jen na chodníku potkat s našimi pozvanými hosty. Například s pedagogem HAMU, chorvatským kytaristou Ozrenem Mutakem, nebo s profesorem VŠMU Bratislava, kytarovou legendou Jozefem Zsapkou. Anebo rovnou se světovou kytarovou špičkou, Italem Aniellm Desideriem. Mohli jste slyšet tóny kytary od polského kytaristy Michala Nagyho nebo líbezného houslové pasáže Pawela Wajraka. S mnohými svými studenty se po Nových Hradech pohybovala i Taťána Klánská, pedagožka Hudebního gymnázia hlavního města Prahy. Snad jste si i všimli Daniely Císařové – Čapkové, fyzioterapeutky z Českých Budějovic, která nám připravila skvělý zážitkový workshop. Také jste třeba zahlédli známého písničkáře a kytaristu Norbiho Kováce, dirigenta velkého kytarového souboru Rostislava Coufala nebo dirigentku menšího kytarového souboru Kláru Ferenczi. Anebo jsme si mohli spolu zamávat, neboť některé z Vás znám osobně z doby, kdy jsem zde na novohradském pracovišti naši školy také vyučovala hru na kytaru.

Ale teď chvilku věcně. Jihočeský kytarový festival nabízí mnoho aktivit. Naší prioritou je vzdělávání dětí ze základních uměleckých škol, čímž je festival jedinečný. Organizujeme koncerty špičkové umělecké úrovně a mladí nadšení kytaristé se mohou setkávat s hudbou, kytarou a tím nejlepším již jako velmi mladí. Protože je festival na vysoké umělecké úrovni, láká studenty z celé České republiky, ale i z konzervatoří, hudebních gymnázií a uměleckých akademií. Neboť jsme získali akreditaci ministerstva školství, nabízíme vzdělávání pedagogům hry na kytaru, tedy našimi účastníky jsou i učitelé. Součástí festivalu jsou dva kytarové orchestry – jeden větší, určený pro šikovné žáky ZUŠ, studen-

ty střechách a vysokých uměleckých škol a pedagogy. Druhý je "menší kytarový soubor", který je určen žákům ZUŠ všech úrovní a všem věkovým kategoriím (nejmladšímu účastníkovi bylo 6 let).

Ve čtvrtek 5.10. proběhl koncert maďarského kytaristy Norbiho Kováce. V pátek 6.10. jsme poslouchali polské duo Michala Nagyho a Pawela Wajraka (kytara a housle). V sobotu 7.10. jsme si vychutnali neskutečný koncert jednoho z top světových kytaristů, Aniella Desideria. A v neděli 8.10. se konal Závěrečný koncert orchestrů a účastníků festivalu.

Proběhly celkem 3 přednášky: s fyzioterapeutkou Danielou Císařovou, s Ozrenem Mutakem a moderovaná beseda s prof. Jozefem Zsapkou. Masterclassy. Mistrovské individuální lekce, které jsou otevřeny k naslechu všem účastníkům, vedli: Taťána Klánská, Ozren Mutak, Michal Nagy, Jozef Zsapka, Aniello Desiderio a Karolína Vobořilová. Výstavu kytarářů obsadili tuzemští mistři Václav Horných se studenty SUPŠ HNN Hradec Králové (kteří prezentovali i svoji školu a obor stavby kytar), dále Libor Pražan, Petr Vančata a Martin Šuk. Nové učebnice předvedl kytarista a skladatel Adam Pavlíček. Noty vystavovalo vydavatelství Bärenreiter Praha, VientoMarero a Stanislav Juřica.

V letošním roce jsme využili mediální podpory TV Kurýr, který natočil reportáž o festivalu a úspěšných kytaristkách, které festival každý rok navštěvují. Každoročně je mediálním partnerem Český rozhlas České Budějovice, který nás letos pozval do pořadu Dopolední host. Zde jsme společně s Taťanou Klánskou povídaly o festivalu a kytáře. Záznam naleznete v archivu ze dne 3. 10. 2023.

A nyní trochu konkrétněji v číslech. V letošním roce dorazilo bezmála 80 přihlášek kytaristů a kytaristek z celé republiky. Z největší dálky jsme přivítali nadšence z Bruntálu, Olomouce či Aše. Nejblíže to měli místní novohradští, žáci ZUŠ F. Pišingera, Trhové Sviny, které navště-

pokračování na str. 12

Italský kytarista Aniello Desiderio

Ohlédnutí za 7. ročníkem Jihočeského kytarového festivalu

(pokračování ze str. 11)

vují hodiny kytary v úžasných prostorách novohradského hradu. Když bychom spočítali účastníky, organizátory, pozvané hosty, kytaráře i umělce, točilo se okolo festivalu každodenně okolo sta lidí. Na koncerty dorazilo první den ke stovce posluchačů, v pátek jsme naplnili sál zámeckého divadla přes stovku posluchačů. Na galakonzert Aniella Desideria se sjelo bezmála 140 posluchačů z celé republiky, takže sál Kulturně spolkového domu byl úplně plný! A na finální koncert orchestru a účastníků festivalu, který se konal v Českém domě, tam už nebylo, kam sednout...

Proběhly 3 semináře, 2 prezentace, 2 výstavy, 4 koncerty a odučilo se téměř 70 mistrovských hodin. V kytarových orchestrech hrálo okolo 50 kytaristů a ti trénovali každý den (v rozděleném čase a s přestávkami) okolo 5–6 hodin. Co je však nevyčíslitelné, je ta radost z dětských očí a úsměvů, když zahráli společně nacvičené skladby na závěrečném koncertě. Ta pozitivní energie, která sálala z každého účastníka a čistá radost, protože se zde sjeli lidé, kteří mají rádi hudbu, mají rádi kytaru a mají rádi svou práci, to vše je naprosto nevyčíslitelné.

Nové Hrady jsou pro kytaristy již spojovány s Jihočeským kytarovým festivalem. Ať už hostíme umělce z Venezuely, Maďarska, Polska

či Itálie, všichni jsou unešení nejen pohodovou a přátelskou atmosférou festivalu, ale i úžasnými prostory hradu, zámku, městem a okolní přírodou. Nejednen účastník či host si užil ranní běh k vodopádu nebo ochutnal výbornou kávu na náměstí.

Každý další festival připravujeme během celého roku a začínáme pár dní po ukončení ročníku. Během celé této doby jsou za počítači či telefony lidé, kteří tyto 4 kytarové dny připravují. Děkuji tímto všem, kteří se na festivalu jakkoli podíleli a podílejí. Raději nebudu konkrétně jmenovat, protože rukou, které k realizaci festivalu jakkoli pomohli, je nespočet a snadno bych mohla zapomenout. Věřím však, že mé upřímné poděkování si najde cestu ke každému, komu patří.

A Vám, milí novohradští, díky za Vaše město a Vaši pohostinnost. Budeme se těšit zase v říjnu roku 2024.

A přece jen ještě jedno přání pro všechny rodiče dětí a děti, které hrají na hudební nástroj – mějte rádi hudbu. Citovala bych, s dovolením, naši dirigentku menšího kytarového souboru Kláru Ferenczi: „Prosím, podporujte své děti ve hře na nástroj. Je to dobré pro duši.“

*Karolína Vobořilová,
zakladatel, organizátor a dramaturg Jihočeského kytarového festivalu,
pedagog hry na kytaru na ZUŠ F. Pištingera, Trhové Sviny,
2. SZUŠ České Budějovice a Hudebním gymnáziu České Budějovice*

Maďarský kytarista Norbi Kovács

Setkání ve všední den může být i nevšední

Jeden z říjnových podvečerů patřil kulturní akci, kterou lze zpětně nazvat i jako setkání se slušným, skromným a příjemným člověkem, ačkoli jako herecká osobnost má za sebou mnoho skvělých divadelních představení, filmů či seriálů. A může být tedy na co „pyšný“. Ale setkání s Vladimírem Javorským, hercem z Národního divadla, bylo prostě příjmem obyčejné a lidské bez „bulvárních senzací“. Při povídání „odhalil“ samozřejmě i kousek se soukromím, hlavně jeho životní kroky ke svému povolání, jaké role byly pro něho důležité a jaká setkání s jinými uměleckými kolegy ho obohacovaly či jak vnímá odbornou kritiku. A také jsme mluvili o jeho další „poloze“, kterou je hudba, neboť mu letos vyšlo první autorské CD s názvem Ještě je (za několik dní bylo možné na ČT vidět záznam jeho recitálu z písní z tohoto CD). Věřím, že návštěvníkům této kulturní akce bylo stejně mile, jako panu Javorskému, který, jak zmínil, se s lidmi „nablízko“ rád setkává.

K. Jarolímková

